

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 5.

Z KRAKOWA DNIA 15 STYCZNIA 1823 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Na dziesiątym posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 12 Grudnia 1822 roku.

W ciągu wyboru Urzędników, a mianowicie Sędziego dożywotniego w miejsce P. Mąkolskiego na Prezesa Trybunału I. Instancji postępującego.

Reprezentant *Lipczyński* obstając przy poprzek ich wnioskach niemożności wyboru na teraźniejszym Sejmie Sędziego dożywotniego przedstawił odróżniający się obiór Sędziego dożywotniego od wszelkich dotąd zdarzanych w czasie Seymu w karsów i obiorów Urzędników w Sądowych i wyraził, iż ani nadzieja wyboru Sędziego dożywotniego na teraźniejszym Sejmie zostawiona być może, gdyż z Statutu urządzał tego Zgromadzenia politycznego, Uniwersał Seym zwoluci, cy stanowi formę w obiorach na urzędy, a przeto Konstytucyja wskazuje potrzebę obioru Kandydatów przez Zgromadzenia Gminne. Etoteń dla niewiadomego wakansu nie był Zgromadzeniom wskazany, a następnie niemoże ścieśniać woli Obywateli w współubieganiu się o urząd dożywotniego Sędziego.

Reprezentant *Librowski* czytał Artykuł 15 Konstytucyi i uczynił wniosek, iż z tego Artykułu gdy służy moc Zgromadzeniu Reprezentantów obierać potrzebną liczbę Sędziów, a tak obiór Sędziego dożywotniego z zdarzonego w czasie Seymu wakansu z listy Kandydatów przez Zgromadzenia Gminne podanych nastąpić winien.

Reprezentant *Lipczyński* w tłumaczeniu Konstytucyi, literalne brzmienie Artykułów teyże oznaczał, i gdy w powołanym Artykule jest wzmianka wyrazna o Sędziach czasowych, tę do tożący się rozprawy o Sędziu dożywotnim za niestosowną wnosil.

Reprezentant X. *Dubiecki* stojąc przy mocy Konstytucyi, stosował zdarzony wakans do woli Pana w własnym Domu; i z tey zasady zostawiał woli Reprezentacyi obiór sługi Rzeczypospolitey biorąc w tym zaszczytę każdego Urzędnika.

Reprezentant *Lipczyński* w Kraju Konstytucyjnym możliwość każdej władzy do wskazanych tey przez prawo przepisów regulował, a taki wola Izby Przewodawczej do tych przepisów Konstytucyją obiętych odsyłał.

Reprezentant *Soczylski* wyraził, iż

w Konstytucyi nie czyta przepisów o porządku obioru Sędziów dożywotnich.

Reprezentant Szapski z uwagi, iż Zgromadzeniom Gminnym, którym służy prawo wyboru Kandydatów, niebyło udzielone uwiadomienie o zdarzonym wakansie i potrzebie obioru Kandydatów na Sędziego dożywotniego, w braku tych, przy niemożności dopełnienia na teraz obioru obstawał.

Reprezentant Majeranowski woli Izby Prawodawczej zostawiać obiór Sędziego dożywotniego.

Reprezentant Haller straż całości praw i Konstytucyi za główny obowiązek Reprezentanta uważając w przedsięwzięciu na teraz obioru Sędziego dożywotniego ściśnienie prawa obioru znajdował, zwłaszcza, że przy ogłoszonej Kandydacyi na Prezesa Trybunału Iwszej Instancyi skromność niepozwalala Obywatelom wchodzić do Kandydacyi, urząd zaś Sędziego dożywotniego po Zgromadzeniach Gminnych dopiero wakującym okazał się.

Reprezentant Hr. Zeliński oświadczając się przeciw przedsięwzięciu obioru Sędziego dożywotniego w ciągu teraźniejszego Seymu, gdy niemasz Kandydatów, oznajmił iż Kandydaci na Sędziego dożywotniego Prezesa Trybunału I. Instancyi bezwarunkowo obrani, warunkowo zrzec się nie mogli, a stąd i obiór niema miejsca.

Reprezentant Librowski czytał urządzenie Kommissyi Organizacyjney postanawiające porządek zastępstwa Urzędników Sądowych, i wnosil zostawioną moc Zgromadzeniu Reprezentantów obioru na urząd Sędziego w czasie Seymu zawakowanego, gdy tym urządzeniem obięte jest zastępstwo na ten tylko przypa-

dek gdyby w czasie trwania Seymu przypadek wakansu nie zdarzył się, a przeto aktualnym Urzędnikiem obsadzonym być nie mógł.

Reprezentant Kozłowski wnosil niewłaściwą rozwałę Izby nad obierem Sędziego dożywotniego, gdy Marszałek Seymu tey materyi decyzyi Izby Prawodawczej nie poddał.

Reprezentant Librowski z ciągu obioru Urzędników przez Marszałka zapowiedzianego, deliberacyją nad wyborem Sędziego dożywotniego za neodłączny skutek działań Izby oznaczal.

Marszałek Seymu wszelkie rozumowania nad obierem Sędziego dożywotniego w deliberacyi zostawiając, zawieszenie to za nieubliżające zamierzonej dalszej rozwałce ogłosił, i w skutku wniosku Reprezentanta Kozłowskiego Izbę Prawodawczą innemi przedmiotami zatrudnić postanowiwszy wezwał Sekretarza Seymu do odczytania nadeszłych odpowiedzi Senatu na wniesienia Członków Reprezentacyi.

Odczytana została odpowiedź Senatu Rządzącego na wniesienie Reprezentanta Soczyńskiego w przedmiocie uchylenia opłaty od Uczniów w Szkołach cudejszych, w tey Senat Rządzący oznajmiając zamierzone z swej strony zalesienie się w tym względzie z Wielką Radą Uniwersytetu Jagiellońskiego jako bliżey zniaczą potrzeby, na których zaspokojenie fundusz ten zwykly jest przeznaczonym, wezwał ją do otwarcia w tey mierze swego zdania, nim jednak przedmiot stanowczo rozwiązać będzie mógł, oświadczył Senat, iż nie jest mu wiadomo, żeby wymaganie tey opłaty, było do tego stopnia surowości, posunięnym, iżby zniewalalo Młodzie do porzucania nauk lub zebrania wspar-

cia w Instytutach Miłosierdzia na zaspokojenie tey należytości, owszem same przeyisy Statutu, a mianowicie §. 122 nastręczają już wielką w tey mierze łatwość, zostawując Rektorowi moc uwolnienia uboższych, lub oney według okoliczności zmniejszenia, do czego dawszy wzgląd miany na Rodziców liczniejszym Potomstwem obdarzonych, którzy chociażby kilka synów do Szkół publicznych posyłałi, od jednego tylko przepisaną opłatę składają, tudzież na celujących pilnością i pojętnością Uczniów, jest widocznym, iż uteskiwania podobne nie są zupełnie gruntownemi, o czem Senat dzieląc przekonanie z odczytyw Wielkiej Rady Uniwersytetu z d. 1 Lipca r. b. przy złączeniu tey wypisu oświadczył Sejmowi, iż coby tylko posłużyć mogło do ułatwienia Młodzieży brania instrukcyi publiczney, przy zapewnieniu potrzebnego na to funduszu po dostatecznym rzeczy wyjaśnieniu odbiegać od tego nie będzie.

Reprezentant Hr. Żeliński wniosłszy, iż każdy Prawodawca szczęściem pokoleń ludzkich zajęty pragnąc ugruntowania dwóch najgłówniejszych Towarzystwa zasad moralności i światła, gdy na pierwszy wspiera się trwałość społeczeństwa, na drugiej jego pomyślność, nastręczał użycie wszelkier usilności do skutecznego posuwania uprawy umysłów, oświadczał przytem, iż było u niego kilku Uczniów zalety z postępu w naukach posiadających, przez niemożność jednak złożenia oznaczoney opłaty Szkolney zniewolonych do opuszczenia kontynuacyi nauk, tych przeto prośb wniesienia do Izby zastrzegł sobie.

Reprezentant X. Dubiecki z odczytanej odpowiedzi Senatu przewidywał za-

grożenie ogólney prośbie Reprezentacyi z obawą, iż tey zadostyc się nie stanie, ponowił przeto wniosek ażeby opłaty tak Muzeczalne i Gimnazyalne zniesione zostały.

Reprezentant Mąkowski z uwagi na liczne dowody jak w Polsce wszelkie stany ubiegały się o zlitowanie środków uczącej się Młodzieży, opłatę od Szkół w tych czasach pobieraną utrzymywał za przeciwną Narodowości, i gdy Monarchowie Twórcy naszej Rzeczypospolitey uznali tę Ziemię Klassyczną, w udziale powszechnych Uczuń oświadczył się Mowca za zniesieniem opłaty od Szkół, tym pewnie, że Skarb publiczny jest w możności pokrycia przychodu z tego źródła.

Marszałek Seymu uniesienie się Członków Reprezentacyi nad odpowiedzialną Senatowi oznaczył za przedwezese, gdy Senat dał wyraźnie poznać iż nieodbiega od inicjatywy i użycia środków zniesienia opłaty od Szkół opierając tylko rozwałę swą na zniesieniu się z Wielką Radą Uniwersytetu jako bliżey zniżając potrzeby, na których zaspokojenie funduszen zwykle jest przeznaczonym, oczekując tey opinii i za otrzymaniem, pośpieszy z stanowczą odpowiedzialną, ile że już w tym przedmiocie posiedzenie Wielkiej Rady odbyło się i z skutków onegoż Senat zajmuje się przysposobieniem stosownego projektu.

Reprezentant X. Soltyk dzielił smutek z opóźnienia tak interessującego przedmiotu jak im jest ułatwienie nauk Młodzieży, przyczem z przyjaźnego położenia Kraju któremu Najjaśnieysi Protektorowie wzrost i opiekę nauk polskich za główny cel nadały, do wspomagania Uczących się zachęcał.

Reprezentant *X. Dubiecki* pragnąc widzieć Młodź naszą kształcąca się na Polaków w stanie ułatwiającym ich usiłowania, dla podania myśli powszechności uszy Reprezentantów ludu wznawianych, żądał komunikacyi odpowiedzi Senatowi.

Reprezentant *Soczyński* odróżniał odpowiedź Senatowi obięte przedmioty zniesienia opłat w Uniwersytecie od opłaty w Liceach, i wniósł że pierwsze jako z Statutu Akademickiego wynikające, Senat sam może uchylić, a do drugich w inicjatywie do Izby środki zaradcze mogą być zapewnione.

Reprezentant *Darowski* dzielił przekonanie za zniesieniem opłat Szkolnych, obawę jednak głosami Mowców Izby obiętą, miał być zawczesną, gdy Senat oświadczył, iż zniesie się w Wielką Radę Uniwersytetu i nieodłączny jest od woli Reprezentacyi, które zniesienie się i rozwałkę Senat zwał koniecznym z uwagi, że z opłat Szkolnych 6000 Złp. stanowią część Budżetu Akademickiego, a reszta zaspakaja potrzeby nadzwyczajne w Liceach, zatem nietylko dla wybalansa opinii która jest powszechną, lecz dla zakrycia deficitu, postanowienie Rady Wielkiej Uniwersytetu było zażądane, które gdy już nastąpiło, Senat zajmuje się projektem zapewniającym korzyści w instrukcyi publicznej.

Reprezentant *Librowski* pokrycie deficitu z zniesienia opłat od Szkół, oznaczal na funduszu oszczędności Akademickich, i te w szczególności Izbie Prawodawczej przedstawił.

Reprezentant *Lipczyński* przy ugruntowanej opinii publicznej za zniesieniem opłat Szkolnych, uznawał za nie od-

powiadające zamiarom, iżby postanowienie Ciąła Prawodawczego mające ustalić postępek nauk i ubezpieczyć losy biednych Uczniów, opierały się na oszczędności aca niestałych, i oświadczył się raczej za ustanowieniem podatku nowego.

Reprezentant *Soczyński* jako Członek Komisyyi Skarbowey objaśnił, iż stan Skarbu publicznego dostarcza funduszu na pokrycie przychołu z opłaty Szkolney na Budżecie położonego.

Marszałek Seymu pragnieniem Izby w wykonaniu przez Senat Jey zamiarów, zwrotley zamożności skarbu publicznego zbliżając się kroki oznaczając w oczekiwaniu tych, zajęcie się dalszemi czynnościami Seymowemi ogłosił — poczem

Reprezentant *Chwalibogowski* Prezydujący w Komisyyi Prawodawczej z rozważa teyże Komisyyi polnając Projekt Senatowi do Ustawy nakazującej budowanie prywatnych Kanalów, odczytał projekt i powody tenże wspierające, z opinią Komisyyi Prawodawczej, która w Uwadze, iż budowanie głównych publicznych kanałów w Mieście Krakowie, tyle do ochłodstwa potrzebnych, i do zdrowości powiezza przyczyniających się bez połączeniu z niemi prywatnych kanałów, nieodpowie w zupełności zamierzonemu celowi doświadczenie zaś okazało, iż niektórzy Prywatni Domów Właściciele unikając wydatku na tak użyteczne przedsięwzięcie, i niemogąc ocenić własney z tego korzyści taniają łobry części tych, którzy takowe kanały w obwodzie własności swych budowé pragną, dla opinii za przyjęciem Projektu i w skutek tey, Zgromadzenie Reprezentantów Projekt Senatowi obeymujący nakaz budo-

wania prywatnych Kanałów iednomyślnie wprawo zamieniwszy Senatowi do ogłoszenia przesłać postanowiła.

Reprezentant *Soczyński* odczytał Jzbie Prawodawczy Projekt do prawa względem zmniejszenia 50 od 100 w Podatku dymowego uciążającego Właścicieli Kamienic w Mieście Krakowie.

Reprezentant *Lipczyński* przymawiając się, gdy te same powody zachodzą względnie Włościan, żądał ażeby Projekt był regulowany i do tychże.

Reprezentant *Darowski* z uwagi, że Reprezentant *Soczyński* mięzzy innemi taniósć produktów za powód do projektu oznaczał, utrzymywał, iż przez to regulował zmniejszenie podatku podymnego i do Okręgu.

Reprezentant *Soczyński* zgadzał się na odesianie Projektu do Okręgu swój iednak względem Miasta wniesionym byđż oświadczył.

Reprezentant *Kozłowski* z uwagi, iż ilość opłacanego podymnego stanowi kwalifikacyę do prawa politycznego na Zgromadzeniach Gminnych, wiaósł ażeby przy zmniejszeniu, prawa nabyte były Właścicielom zachowane.

Reprezentant *X Dubiecki* w utwierdzeniu iak wysoce ocenią Obywatele prawo polityczne obieralności, oznymił życzenie niekrórych Obywateli, Miasta za podwyższeniem podatku Dymowego do ilości z Konstytucyi do prawa Obieralności potrzebney.

Marszałek Seymu z wniesionego projektu mogącego odjąć Właścicielom prawo polityczne obieralności przedmiot doyrzały rozważy potrzebuący uznawał, i w porządku przesłania Projektu Senatowi stanowcze zredagowanie Projektu do Miasta i Okręgu wnosil

Reprezentant *Kozłowski* wzmnieyszeniu podatku Dymowego możność zachowania Prawa obieralności uznawał z zasady, że Monarchowie w oznaczeniu do Kwalifikacyi opłatę Złp. 50 regulowały tę do exystującego podatku Dymowego.

Reprezentant *X. Działoti*: Interes prywatny Właścicieli w utrzymaniu Prawa obieralności za inniey istotny znaydował, a zwracając uwagę na dobro ogółu przesłanie wniesionego Projektu do Senatu potrzebnym byđż uznawał, zwłaszcza przy upadłości handlu i rękodziel, a rząd należnego względu na ulgę podatków nietylko co do Miasta, Dóbr Ziemskich, ale i do Włościan w Dobrach Narodowych.

Reprezentant *Darowski* naznaczając Rządowi Demokratycznemu tym więtszą doskonałość, im więcey wpływa Osób do Kontrolli Władz, oświadczył się raczey za zniesieniem innego podatku, z zachowaniem tego, co stanowi zasadę Kwalifikacyi do prawa politycznego obieralności, ile wiele Gmin i tak posiada małą liczbę głosujących, a tak z zniesieniem projektowanego podatku Rząd by się zamienił w Władzę Moźnowładczą.

Reprezentant *Haller* nieznaydował tey Obawy względem Miasta, gdy prócz Właścicieli, Kupcy, Artyści i Fabrykan. ci maą udział do prawa Obieralności.

Reprezentant *Darowski* wyraził, że i w Mieście są Gminy tak szczupłą ilość Osob prawo Obieralności posiadających, że Rząd zostalé w trudnoścí zabezpieczenia Zgromadzenia Gminnego.

Gdy Reprezentant *Soczyński* połączył w swym projekcie zmniejszenie podatku Dymowego do Miasta i Okręgu.

Izba Prawodawcza postanowiła przesłać projekt Senatowi.

Leon Chwałibogowski,
Sekretarz Sejmowy.

Z Paryża d 29 Grudnia.

Rada Ministrów u N. Króla w Boże Narodzenie trwała od godziny 12 do 4 z południa, pod czas której Xże Montmorency złożył swoje Ministerstwo, Hr. Villele pracował potem do w pół do 9tej z Królem, i był u Monsieur. Za powod oddalenia się Xcia Montmorency podają: że w Weronie wojnę z Hiszpanią za konieczną utrzymywał, a za powrotem znalazł zdanie kolegów swoich odmienne. Hr. Villele ułożyć miał w wigilią Bożego Narodzenia umiarkowane oświadczenie do Rządu Hiszpańskiego, na które nie zgadzał się Xże Montmorency i rada rozeszła się nic nie postanowisz. Nazajutrz pod prezydencją Króla większość rady ugodziła się na projekt Hr. Villele i Xże Montmorency złożył zaraz swój urząd. Zresztą Hr. Villele podczas ważnej tej rady kładł na szalę przewagę Anglii, na którą należało mieć wzgląd w przypadku wojny. Tenże posłał następujące pismo Francuzkiemu Posłowi przy Dworze Madryckim, Hr. Lagard:

“ Mci Hrabio! Gdy polityczne WPa na położenie z powodu postanowień w Weronie zmienić się może, przeto rzetelność Francuzka wymaga, abyś WPan uwiadomił Rząd N. Króla Hiszpańskiego u uczuciach Rządu N. Króla Francuzkiego. — Od zaszłej w Kwietniu rewolucyi w Hiszpanii dokładała Francya, pomimo niebezpieczeństw, któremi ta rewolucya iey groziła, wszystkich starań dla utrzymania związków, które obu Królów i sba ludy łączą. Ale wpływ, pod któ-

rym nastąpiła zmiana w Monarchii Hiszpańskiej, stawał się przez wypadki, które łatwo przewidzieć można było, coraz potężniejszym. Konstytucya, której Król Ferdynand przy obięciu korony ani nie uznał, ani nieprzyjął, narzuconą mu później została przez powstałych żołnierzy. Naturalnym wypadkiem tego czynu było, że każdy Hiszpan, który nie był z niego kontent, sądził się bydz upoważnionym do przywrocenia takimże sposobem porządku rzeczy, który więcej zgadzał się z jego mniemaniami i zasadami. Użycie mocy nadawała prawo do użycia iey nawzajem. Z tego powodu nastąpiły poruszenia gwardyi w Madrycie i pokazały się w różnych częściach Hiszpanii zbrojne korpusy. Graniczące z Francją prowincye stały się szczególniej placem domowey wojny. Niespokoiny ten stan półwyspia wkładał na Francją obowiązek zabezpieczenia się. Zdarzenia, które od postawienia obserwacyjnego wojska pod Pireneami zaszły, usprawiedliwiły dostatecznie przezorność J. K. Mci Rządu. Tymczasem zebrał się w Weronie Kongres względem spraw Włoskich. Francya jako należąca do Kongressu, dać musiała wyjaśnienie względem uzbroień, do których spowodowaną została i względem przypadkowego ich użycia. Sprzymierzone Mocarstwa uznały środki przezorności Francyi za słuszne, a lądowe postanowiły złączyć się z Francją (gdyby tego potrzeba wymagała) dla utrzymania iey powagi i spokojności. Francya przestawała na tak przychylnem i chwalebny dla siebie postanowieniu; ale Austryya, Prussy i Rossya uznały za potrzebne do tego oddzielnego aktu przymierza dołączyć jeszcze obławienie swoich uczuciów-

Trzy te Mocarstwa wydały tym końcem dyplomatyczne noty do swoich w Madrycie Ministrów; udzielił je on Rządowi Hiszpańskiemu i w dalszem postępowaniu stosować się będą do odebranych od swoich Dworów rozkazów. — Co do W Pana, Mci Hrabio, przy udzieleniu niniejszego oświadczenia Gabinetowi Madryckiemu, wyraził, że Rząd Króla w ścisłem zostaje porozumieniu z Wysokimi Sprzymierzyncami względem odwołania rewolucyjnych zasad i porużeń, i że łączy także z niemi życzenie, aby szlachetny naród Hiszpański sam zaradził swoim cierpieniom, które są tego rodzaju, iż czynią Europę niespokojną i wkładają na nią obowiązek do przedsięwzięcia środków przeczności, które zawsze są uciążliwemi. — Starać się szczególnie będzie dać poznać, że ludy półwyspia przywrócone spokojności w sąsiadach swoich znajdą rzetelnych i szczerych przyjaciół. Zapewnił potem Gabinet Madrycki, iż wszelkiego rodzaju wsparcie, jakie syko Francya udzielić Hiszpanii może, zawsze iey będzie dawane, dla zapewnienia iey szczęścia i pomnożenia iey dobra; ale oświadczył oraz, iż Francya od przedsięwziętych środków bezpieczeństwa wcale nie odstąpi, póki tylko Hiszpania na faktycznie podzieloną będzie. Rząd J. K. Mci nie omisszka nawet odwołać W Pana z Madrytu i szukać dla siebie rękami najsukcesywniejszemi sposobami, skoro istotny jego interes będzie ciągle nadwergżany i utraci nadzieję ulepszenia się rzeczy, których z radością oczekuje po uczuciach, które Hiszpanów i Francuzów oddawna w miłości do swoich Królów i rozumney wolności łączyły. — Oto, Mci Hrabio, jest instrukcyja, którą Król nakazał mi przesłać W Panu w chwili, w której no-

ty Gabinetów Wiedeńskiego, Berlińskiego i Petersburgskiego podane byż małą Madryckiemu. Ta instrukcyja posłuży W Panu do oznajmienia uczuciów i postanowień Rządu Francuzkiego przy ważney tey sposobności. — Jesteś W Panu upoważniony do udzielenia tego pisma i na żądanie dania nawet iego kopii. — W Paryżu d. 25 Grudnia 1822. (Monitor.)

Słychać, iż Posłowie wzmiankowanych w powyższej instrukcyi trzech Mocarstw wyprawili także we wtorek gońców do Madrytu z postanowieniami Kongressu względem Hiszpanii. Jeżeli te oświadczenia S. Przymierza nie będą przez Hiszpanią przyjęte, tedy Posłowie mają Madryt opuścić.

Dowódca 16tey woyskowej dywizyi, Margr. Jumilhac, oznajmił w dziennym rozkazie officerom na półwie żołdu będącym, iż pobierać odtąd będą równy żołd z czyniącemi służbę, a zatem niemogą ani podróży przedsiębrać, ani odmieniać miejsc swojego pomieszkania ani się żenić bez pozwolenia Ministra.

Xże Leopold Sasko-Koburgski, zięć N. Króla Angielskiego, powracając do Anglii, znajdzie się teraz w Paryżu. — Przybył tu także jadący z Werony na powrót do Londynu Ces. Rossyjski Posel Jenerał Hr. Liewen.

Z Tuluzy d. 21 Grudnia.

Baron Eroles wyjechał ztąd wczoray w wieczor. Przed wyjazdem rozmawiał długo z Trapistą. — Wczoray przybyło tu dwóch adjutantów Minist. wojennego Rejencyi Urgelskiej. Liczba wychodniów Hiszpańskich codziennie się powiększa; dziś przybyło tu wielu Dominikanów.

Z Balony d. 21 Grudnia.

Syn Jenerala Odonel w potyczce

przy Carascal z wojskiem Jenerala Torriños został ciężko raniony; wojsko wiary jest na głowę zbite i junta Nawarry zupełnie rozpedzona. We Francyi posiadamy zatem pierwsze cywilne i wojskowe władze Rejencyi. Margr. Matadorida i Trapista znajdują się jeszcze w Tuluzie, Ronanillo pojechał do Perpignanu, a Eroles udać się miał do St. Girons.

Podług ostatnich doniesień z Madrytu znajdujące się w wszystkich częściach Hiszpanii linijowe wojska posłane zostały do nagrnicznych z Francją prowincyi, dla zmocnienia wojsk Myny i Torriños.

Angielski Pułkownik Doyle, który służył już w ostatniej wojnie w Hiszpanii, chce znowu wnieść do służby, jeżeli do wojny przydzie.

Hiszpańskie Ministerstwo wojny jest nadzwyczaj czynne. Rozpisało rekwiizycie do uzbrojenia jazdy i artyleryi, i przedsięwzięło środki do skutecznego iak najszybciej zaciągu.

Z Perpignanu d. 18 Grudnia.

Dowódcy konstytucyynego wojska Milans, Costa i Loberos prawie zupełnie oczyszcili ziemię Hiszpańską z wojska wiary. Około 3000 z niego ludzi rozpięchnęło się pod Lampourdan, lecz w nader nędznym znajdować się mają stanie.

Dziś zakupiono tu wiele ołowiu i prochu dla wojska wiary i do St. Laurent de Cerdan posłano.

W tej chwili dowiadujemy się, że Loberos doznał resztę wojska wiary pod Lestagnot i rozbił. Zwycięzeni zostawili 33 ludzi na placu boju, uciekli w granice Francuzkie.

Merino miał d. 13 b. m. w roczyc do Regnosa przy St. Ander i milicyja rozbroić. Nazajutrz rozkazał dwoch kon-

stytucyonistów, którzy mu się opierali, rozstrzelać, wybrał znaczną kontrybucyją od miasta i odciągnął.

Między bawiacami tu i w Tuluzie członkami Rejencyi zachodzi ustawiczną korespondencyja. Naczelnik wojska wiary Fleures przybył tu z 3 adjutantami.

Z Puicerda d. 16 Grudnia.

Jenerał Mina wyznaczył każdemu żołnierzowi wojska wiary, który przyymie przebaczenie, po jednym piastryce nagrody. Liczba korzystających z tego przebaczenia ma być bardzo znaczna. — W Barcelonie otworzona dobrowolna składka, dla sprawienia płaszczów dla 542 ochotników w wojsku Myny, przyniosła w gotowiźnie 42,698 realów.

Korpus konstytucyynego wojska osadził dolinę Arau.

Mina opuścił Urgel i pociągnął przeciw Naczelnikom fakcyjonistów Mosen-Anton i Misas, z których ostatni 120 konstytucyynych milicyantów w Campredon rozstrzelać kazał. W Urgel zostawił Mina 2000 ludzi.

Z Madrytu d. 21 Grudnia.

Król odmówił zatwierdzenia uchwały Stanów względem uwięzienia podejrzaných osob, jako sprzeciwiającej się konstytucyi, i powody do tego rozkazał Stanom podać.

Marszałek polny Espinosa mianowany jest dowódcą 4tej dywizyi wojskowej, której główną kwaterą jest Waladolina. Dowodził on przez długi czas dywizyją stą.

Ni tylko w Arragonii i Nawarze, ale i w prowincyi St. Ander ściganemi są fakcyjonisci. D. 3 Pułkownik Tena dognał tylną straż połączonych harsztów Merino, Cuchilas i Zabaleta, którą rozpedził, wiele koni, broni i innych rzeczy zabrał.

PP. Pizzaro i Jonama udali się do miejsc swojego wygnania; pierwszy na wyspę Jyza, drugi na wyspy Kanaryjskie.

Najnowsze doniesienia z Francyi nie sprawiły niżenia naszych papierów.

DODATEK
DO N^{ro} 5.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWĄ DNIA 15 STYCZNIA 1823 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Najjaśniejszy Cesarz Wszech Rosy i Król Polski przejechał w sobotę d. 11 b. m. przez kraj wolnego Miasta Krakowa. O godzinie 6 i 15 minut przybył Najjaśniejszy ten Monarcha do Chrzanowa, i powitany radosnymi okrzyki od mnóstwa zgromadzonego ludu przed pałacem Dziedzica JW. Jana Mieroszewskiego, do którego raczył na chwilę wyjsiąć. Wczasie pobytu swojego, najwięcej 20 minut trwającego, rozmawiał łaskawie z Senatorem Rzeczypospolitey naszej JW. Ludwikiem Sobolewskim i wyżey wspomnianym Dziedzicem, którego przy odieździe kosztownym udarował pierścieniem. Na wschodach, gdy już miał wsiadać do pojazdu, raczył przyjąć dobroliwie podane sobie memonyiały od kilku osób, i wśród życzliwych okrzyków, udał się w dalszą podróż na nocleg do Siewierza.

Z Berlina d. 7 Stycznia.

Najjaśniejszy Król nasz powrócił d. 3 b. m. w pożądanym stanie zdrowia z swej podróży po Włoszech do Potsdamu.

Z Frankofortu d. 30 Grudnia.

Podług nadeszłych z Paryża najnowszych doniesień, z których wielu wno-

szą utrzymanie pokoju, podniosły się cokolwiek na giełdzie tutejszey papiery publiczne. — ról: Francuzki Poseł przy tutejszym związkowym Seymie, Hr. Reinhard, powrócił tu wczoray z Paryża.

Umarł tu znany nauczyciel języka Francuzkiego. Grammatyka jego była 31 razy drukowaną zawsze w liczbie 8000 exemplarzy.

Z Londynu d. 24 Grudnia.

Gdy na ostatniem posłuchaniu stawiony przed Królem był Perski Poseł, podał J. K. Mei kunsztowne zwierciadło, jako dzieło artysty, który u Xcia Abbas Mirza szczególniejsze posiada względy.

Wczoray powrócił tu Xże Wellington i udał się zaraz do Ministerstwa spraw zagranicznych, dla rozmowienia się z P. Canning. Lecz ten po odebraniu przez gońca pism, udał się z niemi w towarzystwie Hr. Liverpool do Króla do Brighton. Xże udał się potem do bióra artyleryi i długo w niem bawił.

Dotąd nie odebraliśmy (wyraża dziennik Goniec) nie stanowiącego z Paryża. Angliia wszystko uczyniła dla utrzymania politycznego systemu, który Ministrom naszym zdawał się być

najdogodniejszym dla Europy. Jak śdalecejsz ich wpływ skutkował, wkrótce się okaże, ale to pewna, iż pragniemy ścisłą neutralność zachować. Niemniej jest pewnością, iż Rząd nasz nigdy nie oddalił się od pojednawczych zasad, i jeżeli nie były usłuchane, tedy powrot Xcia Wellingtona jest tego skutkiem.

Dziennik Times donosi, iż wkrótce odbędzie się rada Ministrów, na której Xcie Wellington zda sprawę o układach w Weronie i w Paryżu.

Uzbraiania morskie u nas ciągle są czynione. W Portsmouth gloszą, iż w przypadku wojny między Hiszpanią i Francją eskadra Kommodora Owen zajmie wyspę Kuba. — Papiery tak krainowe, jako i Hiszpańskie podniosły się cokolwiek od d. 23 b. m.

Listy z Gibriz pod d. 27 Sierpnia donoszą, iż Persi pod rozkazami Następcy tronu d. 3 Sierpnia uderzyli na Turków i zupełnie ich pobili. Ostatni utracili wszystkie tabory i 15 dział, i Persi ścigali ich aż o dwa dni drogi do Erzerum. Miasto to byłoby już w ich ręku, gdyby nie wstrzymała ich panująca w ich wojsku choroba *cholera morbus*.

Najnowsze doniesienia z Meksyku twierdzą, iż wiele powiatów Nowey Hiszpanii podały adressy do Cesarza Jurbide, w których najmocniej żałują się na ucisk jego rządów. — W Werakrux czynione są przygotowania do opanowania twierdzy St. Juan Ulloa. Dowódca tej twierdzy, Davilla, wezwany został, aby zaprzestał nieprzyjacielskich kroków i naklonił się do ugoły. Davilla żądał 3 dni czasu do namysłu. Tymczasem strona przeciwna sposobi się do uderzenia na tę twierdzę, jeżeli propozycje odrzucą-

ne zostaną. — Gazety z Limy nadeszły do Londynu z d. 3 Lipca. Oprócz szczegółów o opanowaniu królestwa Quito przez Kolumbijskie wojska, iż pomiędzy Hiszpańskimi Wodzami wszczęły się kłótnie, z których San Martin korzysta i usiłuje żołnierzy Hiszpańskich na swoją przeciagnąć stronę. — Jeneral Bolivar znajduje się w Guayaquil. Rząd wezwał go dwiema sztafetami, aby do Kolumbii powrócił. Kongres nie ma być konsekwentny z ostatnimi jego poruszeń.

Z Lizbony d. 13 Grudnia.

Onegday Leputowany Acurso das Neves zwrocił uwagę Stanów na zgwałcenie konstytucyi w wygnaniu Królowey z kraju bez poprzedniego sądowego rozpoznania, którego każdy człowiek ma prawo żądać. Pośpiech w oddzieleniu Króla od Małzonki, która w tej sali często pochwałami była okręta, za daleko posunięty został; ustawa przepisała zaprzysiężenie konstytucyi w d. 3 Grudnia, a już d. 22 Listopada napomniano ją o to i d. 29 przygotowano fregatę na jej uwięzienie. Ministrowie obrażili stany, ponieważ ich się wprzód nie zapytali, chociaż rada stanu pakiego była zdania. Wniósł potem, aby 1) Królową przywrócić naprzód do wszystkich służących jej praw; 2) rozpocząć przeciw niej sprawę w sądzie przez Stany wyznaczonym lub w samych Stanach (jak stało się z Królową Angielską), ponieważ Królowa, dzieląc wszystkie prawa z swym Małżonkiem, niema oznaczonego dla siebie sądu. Inaczej powiedziełoby słusznie za granicą mogli, iż dobry nasz Król doznał przymusu i znajduje się w niewoli, gdyż zamiast usłuchania nadanego zdania rady stanu, uwięzić się dał Ministrom i nagle przeciwny sercu swo-

mu wydał wyrok. — Wniosek ten, który nie wiele doznał sprzeczności, oddały Stany pod roztrząśnienie oddzielnej komisji. — Stany wyznaczyły dalej medal w wartości 50,000 reisów za najlepszy projekt kodeksu handlowego.

Z Brukseli d. 30 Grudnia.

We czwartek Posłowie Szwedzki i Sardyński, tudzież sprawujący interessa Hiszpańskie mieli u Króla posłuchanie, dla złożenia odpowiedzi na doniesienie o śmierci młodego naszego Xcia.

Królewic Następca tronu z swoją Małżonką przedsięwzięć ma na wiosnę podróż do Petersburga.

Ciągle mamy tu suche zimno przy nayszybkim pogodzie, i wszystkie rzeki zamarły.

Listy z Madras pod 10 Lipca donoszą, iż podczas ostatniego wylewu Gangesu przeszło 100,000 ludzi życie utraciło.

Od granic Tureckich d. 20 Grudnia.

Z Stambułu brakuje dokładnych doniesień o tamtejszych zdarzeniach, które w ogóle tylko są wiadome. Dotychczasowy Reis-Effendy zostaje jeszcze na urzędzie, ale bez żadnego znaczenia. Pułkownik Janczarów, który dotąd był tylko pod władnym officerem, gra teraz pierwszą rolę. Zagraniczni Posłowie i dyplomatyczni Ajenci żyją na osobności w Pera i zawiesili wszelkie związki z z Portą.

Wiele niewinney krwi Chrześcijańskiej rozlało się już w Stambule, lecz teraz przychodzi kolej na Muzułmańską, ponieważ Janczarowie zemstę swoją zaspokoić chcą na stronnikach Halet-Effendego. Nowy W. Wezyr Abdullah

Basza nie umie, jak mówią, ani czytać, ani pisać, i jest ślepem narzędziem Janczarów.

Flotta Turecka z naczyną stratą powróciła do Dardanellów. Wiele Greckich okrętów krąży około tej cieśniny, i jest wielkie podobieństwo, że wkrótce da się słyszeć o ich wtargnięciu do Dardanellów, w celu uskutecznienia nowego zamachu.

Wojsko Wechabytów, które ciągnęło przeciw Mekka, cofnęło się. Mówią, iż Basza Egipski przez swoje przełożenia naczelnikom szczepów Wechabickich i zagrożenie, iż z wojskiem swoim w kroczy znowu do Arabii, nakłonił ich do powyższego kroku. — Układy, które ten Basza z władzami wysp Greckich rozpoczął, zerwały się na nowo. Mówią, iż on żądał najwyższego władztwa nad wyspami Archipelagu.

Z Sztokolmu d. 27 Grudnia.

Nazajutrz po powrocie Królewica Następcy tronu d. 24 b. m. odbyły się wszystkich tutejszych Kościołach i kaplicy zamkowej dziękczynne modły za szczęśliwy jego powrót do oyczyzny.

Podług nadeszłych doniesień w przeszłym tygodniu pod brzegami północnymi złowiono do 1600, a pod południowymi około 500 beczek śledzi.

Data 13 i 14 Stycznia 1823.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w Arakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	17 — 16	15	15	15 —
— Żyta	16 — 15	15	15	— —
— Jęczmienia	13 — 12	11	—	— —
— Owsa	8 20	8	—	— —
— Jagiel	48 — 44	40	—	— —
— Grochu	16 15	16	15	— —
— Rzepak	— —	—	—	— —

W Gdańsku dnia 3 Stycznia.

Laszt 30 Korcy wynoszący.

Pszonicy	od Złp. 540	do 760.
Zyta	— — 360	— 400.
Jęczmienia	— — 360	— 400.
Ówsa	— — 280	— 300.
Grachu	— — 400	— 440.

Bieg Pieniędzy**W Krakowie d. 13 Stycznia.**

Czer: Zł: Holl: monetą Courant	Złp. 20 gr.	4
— ditto Cesarski	—	20 —
Fryd. Pruskie	—	36 —
Luidor	—	38 —
zoto frankowy	—	33 — 15
Szeiny Wiedeńskie za 100	—	229 —
Złoty ryński Szeinami	—	1 — 22

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek d. 16 Stycznia dane będzie wystawienie trzech sztuk, to jest: *Lis w Obrotach*, *Bracia Rywale* i Opera narodowa: *Wesele na Pocięcie*.

W Niedzielę zaś d. 20 b. m. dana będzie nowa, pierwszy raz na teatrze tutejszym wystawiona Komedya w 5 aktach, naśladowana z Aug: Kotzebue, pod nazwiskiem: *Wszystko Wiedź*.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 16 Ciągnięciu dnia 15 Stycznia r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

4. 36. 60. 31. 51.

DONIESIENIA.

Wydział Spraw Wewnętrznych i Policji w Senacie Rządzącym Wolnego, Niepodległego, i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu, Niniejszym podaje do publicznej wiadomości, iż Gmachy Klasztorne PP. Koleteek na Stradomiu przy Krakowie pod L. 10 sytuowane, sprzedane będą więczej dającemu przez publiczną licytacyją w Biórach Wydziału Spraw Wewnętrznych i Policji w dniu 13 mca Lutego 1823 r. o godzinie 10tej przed południem odbywać się mająca. Summa szacunkowa Klasztoru, ogrodu i ganków, wynosi kwotę Złp. 8291 gr. 18, z której połowa zaraz złożoną być będzie winna, druga zaś przy realności z obowiązkiem płacenia przewidy po 5 od 100 pozostać może, dalsze warunki licytacyi, przed rozpoczęciem teyże odczytane będą. Vadium przeznaczają się 1/10 części summy szacunkowej, w które pretendenci zaopatrzyć się zechcą. — W Krakowie d. 30 Grud: 1822.

X. Zarzeki

Konwicki, S. W.

Z mocy Rezolucyi Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa i jego Okręgu z dnia 23 Grudnia 1822 r. do L. 4387 odbędzie się przez publiczną licytacyją, w dniu 20 Stycznia r. b. o godzinie 9 ranney w domu na Kazimierzu przy Krakowie pod L. 232 stojącym sordzarz ruchomości po niedzy Macieju Mydlarskim pozostałych, jako to: suknie, bielizna, meble, sreberka, porcellana, i t. p. Chęć kupna mający, w miesyacu i godzinie wyznaczony, stawić się zechcą. — W Krakowie d. 11 Stycznia r. 23 r.

M. Matakliewicz, Not. Publ.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż w obwodzie miasta Chęciny, w Powiecie Kieleckim leżącego, jest do sprzedania z wolnej ręki, Dworek z zabudowaniem wygodnem gospodarskiem, z ogrodem z najlepszymi fruktami, z giuntem ornem około 70 morgów i siano około 18 fur i tyleż potrawu mającym; w chęci nabyticia tego, zechcą się zgłosić do W. Lipowskiego Medycyny Doktora, lub W. Krzyżanowskiego Patrona Trybunału Cywilnego Województwa Krakowskiego w Kielcach mieszkających.